

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

29. dubna 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Doprava – Řidičské průkazy – Vzájemné uznávání – Odnětí řidičského průkazu na území jiného členského státu než členského státu vydání – Zapsání informace do řidičského průkazu o jeho neplatnosti na území tohoto členského státu“

Ve věci C-56/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nejvyšší správní soud spolkové země Bádensko-Württembersko, Německo) ze dne 30. ledna 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 4. února 2020, v řízení

AR

proti

Stadt Pforzheim,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan a N. Jääskinen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za AR B. Ehrlem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu A. Poschem, jakož i J. Schmoll a M. Winkler-Unger, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi R. Pethkem a N. Yerrell, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. 2006, L 403, s. 18), ve znění směrnice Rady 2011/94/EU ze dne 28. listopadu 2011 (Úř. věst. 2011, L 314, s. 31) (dále jen „směrnice o 2006/126“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi AR, rakouským státním příslušníkem, který je držitelem řidičského průkazu vydaného v Rakousku, a Stadt Pforzheim (město Pforzheim, Německo) ohledně toho, že příslušné německé orgány do jeho rakouského řidičského průkazu učinily záznam o zákazu řízení na německém území.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 4 odůvodnění směrnice 2006/126 zní:

„Za účelem zabránění tomu, že jednotný evropský vzor řidičského průkazu se stane dalším vzorem z oněch sto deseti, které jsou již v oběhu, by členské státy měly přijmout veškerá nezbytná opatření, aby tento jednotný vzor byl vydán všem držitelům řidičských průkazů.“

- 4 Bod 16 odůvodnění této směrnice zní takto:

„Vzor řidičského průkazu stanovený ve směrnici [Rady] 91/439/EHS [ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. 1991, L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317)], je třeba nahradit jednotným vzorem v podobě plastové karty. [...]“

- 5 Článek 1 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy zavedou vnitrostátní řidičský průkaz podle vzoru Společenství uvedeného v příloze I v souladu s ustanoveními této směrnice. Znak na první straně řidičských průkazů podle vzoru Společenství obsahuje rozlišovací značku členského státu, který průkaz vydává.“

- 6 Článek 2 směrnice 2006/126 stanoví:

„1. Řidičské průkazy vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány.

2. Pokud držitel platného vnitrostátního řidičského průkazu bez doby správní platnosti uvedené v čl. 7 odst. 2 převede své obvyklé bydliště do jiného členského státu než je stát, který řidičský průkaz vydal, může hostitelský členský stát prodloužením platnosti řidičského průkazu uplatnit na tento průkaz doby správní platnosti podle uvedeného článku, a to po dvou letech ode dne, kdy držitel převedl své obvyklé bydliště na jeho území.“

- 7 Článek 7 této směrnice stanoví:

„1. Řidičské průkazy se vydávají pouze žadatelům, kteří:

- a) složili zkoušku dovedností a chování a teoretickou zkoušku a splňují zdravotní požadavky, v souladu s ustanoveními příloh II a III,

[...]

- e) mají obvyklé bydliště na území členského státu vydávajícího průkaz nebo mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují.

[...]

3. Prodloužení platnosti řidičských průkazů po skončení jejich správní platnosti je podmíněno:

- a) trvalým splňováním minimálních požadavků na tělesnou a duševní způsobilost k řízení podle přílohy III pro řidičské průkazy skupiny C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E; a
- b) obvyklým bydlištěm na území členského státu vydávajícího průkaz nebo doložením, že tam žadatelé už alespoň šest měsíců studují.

[...]“

8 Článek 11 uvedené směrnice zní:

„1. Pokud držitel platného řidičského průkazu vydaného jedním členským státem převede obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řidičského průkazu za rovnocenný průkaz. Úkolem členského státu provádějícího tuto výměnu je zkontrolovat, pro kterou skupinu je předkládaný řidičský průkaz ve skutečnosti stále platný.

2. S výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních právních předpisů mohou členské státy, v nichž mají držitelé řidičských průkazů obvyklé bydliště, uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odejmutí nebo zrušení řidičského oprávnění na držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem a v případě potřeby řidičský průkaz za tímto účelem vyměnit.

[...]

4. Členský stát odmítne vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát může rovněž odmítnout vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě zrušen.

5. Náhradu za řidičský průkaz, který byl například ztracen nebo odcizen, je možné získat pouze od příslušných orgánů členského státu, ve kterém má držitel obvyklé bydliště; tyto orgány vydají náhradní průkaz na základě údajů, které mají k dispozici, nebo případně na základě dokladů poskytnutých příslušnými orgány členského státu, který vydal původní průkaz.

[...]“

9 Článek 12 první pododstavec směrnice 2006/126 stanoví:

„Pro účely této směrnice se ‚obvyklým bydlištěm‘ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce, z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.“

10 Článek 15 této směrnice stanoví:

„Členské státy si vzájemně pomáhají při provádění této směrnice a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily. Využívají sítě řidičských průkazů EU vytvořené pro tyto účely, a to od okamžiku jejího zprovoznění.“

11 Příloha I uvedené směrnice, nadepsaná „Ustanovení o vzoru řidičského průkazu Evropské unie“, v bodě 3 stanoví:

„Průkaz má dvě strany.

Strana 1 obsahuje:

- a) slova ‚řidičský průkaz‘ vytištěná velkými písmeny v jazyce nebo jazycích členského státu, který průkaz vydává,
- b) název členského státu, který průkaz vydává (nepovinné),
- c) rozlišovací značku členského státu vydávajícího průkaz, vytištěnou inverzně v modrém pravoúhlém čtýrúhelníku a obkrouženou 12 žlutými hvězdami; rozlišovací značky jsou tyto:

[...]

Strana 2 obsahuje:

- a) [...]

13. k provedení oddílu 4 písm. a) této přílohy prostor vyhrazený pro případný zápis informací nezbytně nutných pro správu řidičského průkazu provedený hostitelským členským státem;

14. prostor vyhrazený pro případný zápis informací nezbytně nutných pro správu řidičského průkazu nebo týkajících se bezpečnosti silničního provozu (nepovinné), provedený členským státem, který vydává průkaz. Pokud se informace týká jedné z položek definovaných v této příloze, měla by být vedena pod číslem uvedené položky.

Se zvláštním písemným souhlasem držitele lze do tohoto prostoru rovněž zapsat informace, které se netýkají správy řidičských průkazů nebo bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích; tyto doplněné informace nijak nemění použití tohoto vzoru řidičského průkazu;

[...]“

12 Bod 4 písm. a) uvedené přílohy stanoví:

Má-li držitel řidičského průkazu vydaného členským státem v souladu s touto přílohou obvyklé bydliště v jiném členském státě, může tento členský stát do průkazu zapsat informace, které jsou nezbytně nutné pro jeho správu, pokud tento druh informací zapisuje i do průkazů, které vydává, a pokud je tam pro tento účel dostatek místa.

Německé právo

- 13 Ustanovení § 3 Straßenverkehrsgesetz (zákon o provozu na pozemních komunikacích, dále jen „StVG“) stanoví:

„1) Vyjde-li najevo, že osoba není způsobilá k řízení motorových vozidel nebo toho není schopna, orgán příslušný ve věcech řidičských průkazů je povinen jí řidičský průkaz odejmout. V případě zahraničního řidičského průkazu má odnětí – i když k němu dojde na základě jiných ustanovení – za účinek odmítnutí uznat právo využívat řidičské oprávnění v tuzemsku. [...]

2) Řidičské oprávnění zaniká jeho odnětím. V případě zahraničního řidičského průkazu zaniká řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel v tuzemsku. Po odnětí musí být řidičský průkaz vrácen orgánu příslušnému ve věcech řidičských průkazů nebo musí být předložen pro účely zápisu rozhodnutí o odnětí. [...]

- 14 Ustanovení § 46 Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr – Fahrerlaubnis-Verordnung (nařízení o přístupu osob k provozu na pozemních komunikacích) ze dne 13. prosince 2010 (BGBl. 2010 I, s. 1980), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „FeV“), stanoví:

„1) Vyjde-li najevo, že držitel řidičského průkazu není způsobilý k řízení motorových vozidel, orgán příslušný ve věcech řidičských průkazů mu řidičský průkaz odejme. [...]

[...]

5) V případě zahraničního řidičského průkazu je důsledkem odnětí odmítnutí uznat právo využívat řidičské oprávnění v tuzemsku.

6) Řidičské oprávnění zaniká jeho odnětím. V případě zahraničního řidičského průkazu zaniká řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel v tuzemsku.“

- 15 Ustanovení § 47 FeV stanoví:

„1) Po odnětí oprávnění musí být vnitrostátní a mezinárodní řidičské průkazy vydané německými správními orgány neprodleně předány správnímu orgánu, který přijal rozhodnutí, nebo mu v případě omezení nebo podmínek musí být předloženy za účelem jejich zápisu. [...]

2) Po odnětí řidičského oprávnění nebo konstatování o neexistenci řidičského oprávnění nebo v případě omezení nebo podmínek musí být zahraniční a mezinárodní řidičské průkazy vydané v zahraničí neprodleně předloženy správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal [...]. Po odnětí řidičského oprávnění nebo konstatování o neexistenci řidičského oprávnění se v řidičském průkazu uvede, že dotyčná osoba není oprávněna využívat řidičské oprávnění v tuzemsku. Tato informace má zpravidla formu červeného diagonálně přeškrtnutého „D“, které je umístěno na vyhrazené místo v řidičském průkazu, a sice, pokud jde o řidičský průkaz Evropské unie, do položky 13, a v případě mezinárodních řidičských průkazů se vyplní formulář stanovený za tímto účelem. V případě omezení nebo podmínek se tyto informace zapisují do řidičského průkazu. Orgán, který přijal rozhodnutí, informuje orgán, který vydal řidičský průkaz, prostřednictvím Kraftfahrt-Bundesamt (Spolkový úřad pro provoz motorových vozidel, Německo) o odmítnutí uznat řidičské oprávnění nebo o konstatování neexistence řidičského oprávnění v Německu. [...]

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 16 AR je rakouským státním příslušníkem, jehož obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 prvního pododstavce směrnice 2006/126 se nachází v Rakousku. Dne 29. srpna 2008 získal v Rakousku řidičský průkaz skupiny A a B.
- 17 Rozhodnutím ze dne 10. srpna 2015 odňal orgán města Pforzheim příslušný ve věcech řidičských průkazů AR řidičské oprávnění na německém území z důvodu, že dne 26. června 2014 řídil motorové vozidlo v Německu pod vlivem omamných látek. Tento orgán mu rovněž uložil povinnost, aby neprodleně předložil svůj rakouský řidičský průkaz, aby v něm byla vyznačena jeho neplatnost pro Spolkovou republiku Německo formou červeného diagonálně přeškrtnutého „D“. Týmž rozhodnutím nařídil okamžitý výkon těchto opatření s tím, že nedodrží-li povinnost předložit řidičský průkaz nejpozději do 28. srpna 2015, bude mu průkaz dočasně odejmut, přičemž upřesnil, že mu bude vrácen poté, co v něm bude uvedena informace, že je neplatný pro německé území.
- 18 AR podal proti tomuto rozhodnutí stížnost a poté žalobu, které byly obě zamítnuty. Poté podal proti prvostupňovému rozsudku odvolání k Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nejvyšší správní soud spolkové země Bádensko-Württembersko, Německo), kterým napadá rozhodnutí ze dne 10. srpna 2015 v rozsahu, v němž mu ukládá povinnost předložit řidičský průkaz, aby v něm byla uvedena informace o jeho neplatnosti na německém území, a dále v rozsahu, v němž sankcionuje nedodržení této povinnosti dočasným odejmutím tohoto průkazu. Uvedené rozhodnutí se tedy stalo pravomocným v rozsahu, v němž se týká odmítnutí uznat na území Spolkové republiky Německo platnost řidičského oprávnění založeného na rakouském řidičském průkazu.
- 19 Na podporu svého odvolání AR v podstatě tvrdí, že podle směrnice 2006/126 spadají vydávání a následné změny řidičského průkazu do výlučné pravomoci členského státu obvyklého bydliště držitele tohoto průkazu ve smyslu článku 12 prvního pododstavce této směrnice. Členskému státu dočasného pobytu držitele z tohoto titulu nelze přiznat žádnou pravomoc a tento členský stát podle něj zejména nemůže uvádět takové informace, jako je informace o zákazu řízení. AR má totiž za to, že taková pravomoc je v rozporu se zásadou vzájemného uznávání řidičských průkazů a s cílem uvedené směrnice, kterým je vytvoření jednotného vzoru řidičského průkazu v Evropské unii.
- 20 Dále zastává názor, že ze znění a kontextu ustanovení přílohy I bodu 3 a bodu 4 písm. a) směrnice 2006/126 rovněž vyplývá, že informaci do řidičského průkazu může zapsat pouze členský stát, který řidičský průkaz vydal. Stejně tak podrobná ustanovení týkající se ochranných opatření proti padělání řidičského průkazu ve formě plastové karty, stanovená mimo jiné v článku 3 a v příloze I bodech 1 a 2 této směrnice podle něj vzhledem k jejich smyslu a účelu vylučují, aby mohly být údaje na plastové kartě chráněné proti padělání změněny tím, že na ni členský stát dočasného pobytu trvale zapíše jiné údaje nebo na ni umístí samolepku (kterou lze snadno odstranit). Podle AR je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že podle uvedené směrnice je položka 13 řidičského průkazu vyhrazena pro zápisy prováděné členským státem, který řidičský průkaz vydal, a že zápis provedený tímto členským státem nemůže být jednoduše „překryt“ jiným.
- 21 AR rovněž tvrdí, že splnění povinnosti předložit řidičský průkaz, aby na něj byla zapsána informace o jeho neplatnosti na německém území, by ohrozilo jeho svobodu pohybu a následně by mohlo v praxi vyvolávat velké problémy stran transparentnosti například v situaci, kdy by při silniční kontrole v jiném členském státě nebyly pořádkové síly obeznámeny s povahou zápisu v unijním řidičském průkazu, což by mohlo způsobit zmatek. Vzhledem k těmto omezením a nevýhodám by bylo podle něj v tomto ohledu nutné ve směrnici 2006/126 stanovit výslovné pravidlo.
- 22 Podle AR směrnice 2006/126 stanoví, že takový zápis do řidičského průkazu může učinit a vydat nový řidičský průkaz může pouze příslušný členský stát, který průkaz vydal, nebo hostitelský členský stát prostřednictvím vzájemné pomoci ve smyslu článku 15 této směrnice.

- 23 Pro členský stát dočasného pobytu je podle něj kromě toho snadné v případě silniční kontroly na svém území elektronicky ověřit, zda je dotyčná osoba oprávněna řídit motorové vozidlo na tomto území.
- 24 Město Pforzheim má v podstatě za to, že směrnice 2006/126, která členskému státu dočasného pobytu nedává pravomoc zapsat informace do řidičského průkazu vydaného jiným členským státem po vydání rozhodnutí o odmítnutí uznat platnost tohoto průkazu na území prvního členského státu, obsahuje mezeru v právní úpravě, která by měla být překlenuta tak, že se na členský stát dočasného pobytu použijí obdobně ustanovení této směrnice týkající se členského státu obvyklého bydliště.
- 25 Má za to, že výklad Soudního dvora podaný v rozsudku ze dne 23. dubna 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), podle kterého členský stát dočasného pobytu držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem má za určitých okolností právo odmítnout uznat platnost tohoto průkazu, je použitelný na situaci dotčenou ve věci v původním řízení. Na základě této judikatury podle něj musí mít členský stát dočasného pobytu rovněž možnost přijmout opatření týkající se správy řidičských průkazů, jako je zapsání informací do nich. Jedná se o nezbytné opatření, které má zásadní význam pro účinný výkon rozhodnutí o odmítnutí uznat platnost zahraničního řidičského průkazu ve smyslu čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126. Orgány dozoru by měly mít možnost plně a okamžitě ověřit při kontrole stav řidičského oprávnění držitele řidičského průkazu.
- 26 Vzhledem k tomu, že směrnice 2006/126 umožňuje členskému státu bydliště držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, aby v případě rozhodnutí o odmítnutí uznat platnost tohoto průkazu zanesl do uvedeného průkazu příslušnou informaci o zákazu řízení například ve formě samolepky, toto opatření týkající se správy řidičských průkazů by mělo být rovněž přípustné, pokud držitel řidičského průkazu, jehož se týká takové rozhodnutí o odmítnutí uznat platnost průkazu, nemá bydliště v členském státě, v němž byl kontrolován.
- 27 Vzhledem k tomu, že uvedená směrnice dále stanoví, že hostitelský členský stát může podle přílohy I bodu 3 třetí věty písm. a), položky 13 a bodu 4 písm. a) směrnice 2006/126 změnit řidičský průkaz vydaný jiným členským státem, taková změna, která je konkrétně provedena umístěním samolepky, není podle něj v rozporu s ustanoveními týkajícími se ochrany proti padělání.
- 28 Město Pforzheim konečně uvádí, že vzhledem k tomu, že AR sám svým jednáním způsobil, že musela být do jeho řidičského průkazu zapsána informace o odnětí řidičského oprávnění v Německu, je třeba odmítnout jeho tvrzení o stigmatizaci vyvolávané takovou informací s ohledem na cíl tohoto záznamu spočívající v zajištění bezpečnosti silničního provozu.
- 29 Předkládající soud má pochybnosti o tom, zda členský stát, který stejně jako ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), přijal rozhodnutí o odmítnutí uznat platnost řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126 z důvodu deliktu držitele tohoto průkazu, k němuž došlo na jeho území po vydání uvedeného průkazu, je rovněž oprávněn učinit v tomto řidičském průkazu záznam o zákazu řídit na jeho území, jestliže v něm uvedený držitel nemá obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 této směrnice.
- 30 Za těchto okolností se Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nejvyšší správní soud spolkové země Bádensko-Württembersko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání unijní právo a zejména směrnice [2006/126] ustanovením vnitrostátního práva, podle kterých musí být zahraniční řidičský průkaz Unie vydaný osobě, která nemá obvyklé bydliště v tuzemsku, neprodleně předložen vnitrostátnímu orgánu, který vydal rozhodnutí o odmítnutí uznání ve smyslu čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126, aby v řidičském průkazu dotčené osoby provedl

záznam, že není oprávněna k řízení motorových vozidel v tuzemsku; přičemž záznam (o zákazu řízení) zpravidla spočívá v umístění červeného diagonálně přeškrtnutého ‚D‘ do položky 13 řidičského průkazu Evropské unie (například ve formě samolepky)?“

K předběžné otázce

- 31 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2006/126 vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, který na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce této směrnice přijal rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto uznat platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem z důvodu deliktu spáchaného po vydání tohoto řidičského průkazu jeho držitelem během dočasného pobytu na území prvního členského státu, zapsal do uvedeného průkazu informaci o zákazu řízení na uvedeném území pro tohoto držitele, ačkoli na jeho území neměl obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 prvního pododstavce.
- 32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr v bodě 71 rozsudku ze dne 23. dubna 2015 Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), rozhodl, že čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát, na jehož území držitel řidičského průkazu vydaného jiným členským státem dočasně pobývá, odmítl uznat platnost tohoto řidičského průkazu z důvodu deliktu jeho držitele, ke kterému došlo na tomto území po vydání uvedeného řidičského průkazu a který má podle vnitrostátního práva prvního členského státu takovou povahu, že může vést k nezpůsobilosti k řízení motorových vozidel.
- 33 Z bodů 59 a 60 tohoto rozsudku mimoto vyplývá, že členský stát obvyklého bydliště je na základě čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126, který odpovídá čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/439, která byla nahrazena směrnicí 2006/126, oprávněn přijmout opatření k omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, která mají účinky ve všech členských státech. Naproti tomu čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 pouze umožňuje členskému státu, který není státem obvyklého bydliště, aby podle své vnitrostátní právní úpravy a z důvodu deliktu spáchaného na jeho území držitelem řidičského průkazu, který byl předtím vydán v jiném členském státě, přijal opatření, jejichž působnost je omezena na toto území a jejichž účinek je omezen na odmítnutí uznání platnosti tohoto řidičského průkazu na tomto území.
- 34 Směrnice 2006/126 proto nebrání tomu, aby členský stát dočasného pobytu, jako je Spolková republika Německo ve věci v původním řízení, odmítl na základě takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava stanovená v § 3 odst. 1 StVG a § 46 odst. 6 FeV, uznat právo používat řidičský průkaz vydaný osobě jiným členským státem tím, že této osobě odejme oprávnění řídit motorová vozidla na vnitrostátním území. Členský stát dočasného pobytu však nemůže do takového řidičského průkazu, jehož vzor, jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 směrnice 2006/126 vykládaného ve světle bodu 16 odůvodnění této směrnice, je harmonizován uvedenou směrnicí 2006/126 ve formě plastové karty, zapsat takovou informaci, jako je informace o zákazu řízení na jeho území ve smyslu § 47 odst. 2 FeV.
- 35 Je totiž třeba konstatovat, že směrnice 2006/126 obsahuje podrobná pravidla, pokud jde o pravomoc členských států vydávat řidičský průkaz, jeho změny a záznamy, které v něm mohou být uvedeny.
- 36 Z těchto pravidel přitom vyplývá, že jak vydání a následné změny řidičského průkazu, tak i informace v něm uvedené spadají do výlučné pravomoci členského státu, v němž má držitel tohoto průkazu obvyklé bydliště.
- 37 Článek 2 odst. 2, čl. 7 odst. 1 písm. e) a odst. 3 písm. b), čl. 11 odst. 1, 2 a 5 směrnice 2006/126, jakož i její příloha I v bodě 3 třetí věty písm. a), položkách 13 a 14, jakož i v bodě 4 písm. a) podrobně upravují situace, kdy je tento členský stát oprávněn vydat, nahradit, obnovit nebo vyměnit řidičský průkaz nebo do něj zapsat informace.

- 38 Ačkoli je členským státem obvyklého bydliště zpravidla členský stát, v němž byl řidičský průkaz vydán, může se členský stát, do něhož držitel řidičského průkazu přenesl své obvyklé bydliště po té, co mu byl vydán řidičský průkaz v některém členském státě, rovněž stát - jak vyplývá konkrétně z čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126 - členským státem obvyklého bydliště ve smyslu této směrnice. Příloha I bod 4 písm. a) této směrnice tak umožňuje i novému členskému státu obvyklého bydliště do průkazu zapsat informace, které jsou nezbytně nutné pro jeho správu, pokud tento druh informací zapisuje i do průkazů, které vydává, a pokud je tam pro tento účel dostatek místa.
- 39 Naproti tomu žádné ustanovení směrnice 2006/126 nepřiznává členskému státu, ve kterém držitel řidičského průkazu pobývá dočasně, pravomoc provádět takové záznamy na řidičském průkazu, jako je záznam ve smyslu § 47 FeV.
- 40 Jak přitom zdůraznila Evropská komise ve svém písemném vyjádření, nic nenasvědčuje tomu, že to, že ustanovení v tomto smyslu ve směrnici 2006/126 nejsou, vytváří mezeru v právní úpravě neúmyslně v ní ponechanou normotvůrcem Unie, kterou je třeba překlenout obdobným použitím ustanovení této směrnice týkajících se pravomocí členského státu obvyklého bydliště.
- 41 Naopak s ohledem na podrobná ustanovení směrnice 2006/126 se jeví, že formální změny v řidičském průkazu může provést pouze členský stát obvyklého bydliště držitele tohoto průkazu, aby byl zajištěn jednotný vzhled tohoto dokladu zaručený směrnicí 2006/126, jak vyplývá z bodů 4 a 16 odůvodnění této směrnice.
- 42 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2006/126 sice stanoví pouze minimální harmonizaci vnitrostátních ustanovení týkajících se podmínek pro vydávání řidičských průkazů, avšak tato směrnice provádí úplnou harmonizaci dokladů prokazujících existenci řidičského oprávnění, které musí členské státy uznat v souladu s jejím čl. 2 odst. 1 (rozsudek ze dne 26. října 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, bod 57 a citovaná judikatura).
- 43 Z toho vyplývá, že tyto doklady mohou být měněny pouze v souladu s ustanoveními stanovenými za tímto účelem směrnicí 2006/126.
- 44 Dále je třeba konstatovat, že podle článku 15 směrnice 2006/126 si členské státy vzájemně pomáhají při provádění této směrnice a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily, přičemž využívají sítě řidičských průkazů EU vytvořené pro tyto účely, a to od okamžiku jejího zprovoznění.
- 45 Vzájemná pomoc, se kterou počítá toto ustanovení, přitom umožňuje zaručit účinný výkon rozhodnutí, kterým členský stát dočasněho pobytu na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126 odejme držiteli řidičského průkazu vydaného jiným členským státem řidičské oprávnění na svém území.
- 46 V takovém případě totiž členský stát obvyklého bydliště může na žádost členského státu dočasněho pobytu a v souladu s přílohou I bodem 3 třetí větou písm. a) položkami 13 a 14, jakož i bodem 4 písm. a) této směrnice učinit do řidičského průkazu případný záznam o zákazu řízení na území posledně uvedeného členského státu.
- 47 Kromě toho není patrně vyloučeno, aby členský stát dočasněho pobytu ověřil konkrétně elektronickým způsobem při silniční kontrole na svém území, zda bylo vůči dotyčné osobě přijato opatření, kterým jí bylo odňato oprávnění řídit na tomto území na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce této směrnice.
- 48 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že směrnice 2006/126 musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, který na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce této směrnice přijal rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto uznat platnost řidičského

průkazu vydaného jiným členským státem z důvodu deliktu spáchaného po vydání tohoto řidičského průkazu jeho držitelem během dočasného pobytu na území prvního členského státu, zapsal do uvedeného průkazu informaci o zákazu řízení na uvedeném území pro tohoto držitele, ačkoli na jeho území neměl obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 prvního pododstavce.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech, ve znění směrnice Komise 2011/94/EU ze dne 28. listopadu 2011, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, který na základě čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce této směrnice přijal rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto uznat platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem z důvodu deliktu spáchaného po vydání tohoto řidičského průkazu jeho držitelem během dočasného pobytu na území prvního členského státu, zapsal do uvedeného průkazu informaci o zákazu řízení na uvedeném území pro tohoto držitele, ačkoli na jeho území neměl obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 prvního pododstavce směrnice 2006/126, ve znění směrnice 2011/94.

Podpisy.